

Pracownia Relacji Wizualnych
Katedra Działań Mediów
Wydział Sztuki Mediów
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

**Recenzja rozprawy habilitacyjnej oraz dorobku artystycznego
pana dr. Dariusza Zawislaka w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne
i konserwacja dzieł sztuki.**

Recenzja została zlecona przez Akademię Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi pismem z dnia 12 stycznia 2022 roku. Zlecenie w postaci oceny dorobku dydaktycznego, artystycznego i organizacyjnego podjąłem zgodnie z ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.).

Recenzja jest konsekwencją wszczęcia na wniosek dr. Dariusza Zawislaka, z dnia 4 stycznia 2021 roku, postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki i wyznaczenia recenzenta w związku z wyżej wymienionym postępowaniem.

W myśl ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi posiadała uprawnienia do przeprowadzenia postępowania na stopień doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Do pisma z dnia 12 stycznia 2022 roku informującego mnie o powołaniu na recenzenta dorobku artystycznego i dydaktycznego dr. Dariusza Zawislaka oraz zrealizowanej przez niego pracy habilitacyjnej pod postacią cyklu prac *Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku – znak i plakat*, dołączona została przewidziana przez ustawę dokumentacja. Zawiera ona:

- wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego
- odpis dyplomu doktora sztuki;
- autoreferat zawierający podstawowe informacje o Habilitancie, opis dzieła wskazanego jako przedmiot postępowania habilitacyjnego oraz opis aktywności dydaktycznej.
- wersję analogową oraz nośnik pamięci z dokumentacją fotograficzną stanowiącą zestaw dzieł pt.: *Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku – znak i plakat*, aspirujący do spełnienia warunków określonych w art. 219 ust. 2c Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce
- wykaz dorobku artystycznego, dydaktycznego, publikacji, osiągnięć organizacyjnych oraz współpracy naukowej i popularyzatorskiej w obszarze sztuki;

Całość dokumentacji jest pełna, zawiera wszystkie wymagane dokumenty potwierdzone podpisem habilitanta i spełnia wymogi związane z prowadzonym postępowaniem habilitacyjnym. Złożona wraz z wnioskiem Kandydata praca habilitacyjna oraz dokumentacja spełniają, tym samym, wszystkie przewidziane w ustawie warunki i pozwalają na opracowanie niniejszej recenzji zgodnie z wymogami Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.).

Podstawowe dane o Habilitancie

Dariusz Zawisłak urodził się 25 lipca 1972 roku w Warszawie.

Studia magisterskie ukończył na Wydziale Sztuki Mediów i Scenografii w Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Promotorem dyplomu był profesor Włodzimierz Szymański, zaś aneksu do dyplomu profesor Krzysztof Olszewski.

Stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuki piękne, uzyskał 27 kwietnia 2016 roku. Nadany przez Radę Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Rozprawa doktorska nosiła tytuł *Deconstructing Woody Allen (Przejrzeć Woody'ego Allena)*. Promotorem w tym przewodzie był prof. Włodzimierz Szymański z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Funkcje recenzentów pełnili; profesor Andrzej Szarek z Instytutu Sztuki na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie oraz prof. Krzysztof Olszewski z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Całość rozwoju Habilitanta opisana w autoreferacie przedstawia się następująco:

2016 Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku – Wydział Grafiki – obrona pracy doktorskiej.
– Dyplom doktora w dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne

2012 – 2014 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie – Wydział Sztuki Mediów – Studia doktoranckie

2010 – 2012 Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie – Wydział Sztuki Mediów – Dyplom magistra sztuki

2006 – 2008 Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania Studia Podyplomowe
– Dyplom Executive Master of Business Administration

2003 – 2006 Warszawska Szkoła Społeczno Ekonomiczna – Wydział Ekonomiczny
– Dyplom licencjata o specjalności kierowanie przedsiębiorstwem i zarządzanie zasobami ludzkimi

1996 – 1997 studia na Wydziale Produkcji Filmowej -

Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa Telewizyjna i Teatralna im. L. Schillera w Łodzi

1992 – 1995– studia na Wydziale Reżyserii Dramatu i Teatrologii -
Akademia Teatralna w Warszawie

Dodatkowo dr Dariusz Zawisłak w sposób niezwykle aktywny brał udział w specjalistycznych szkoleniach, które w znaczący sposób poszerzyły jego predyspozycje zarówno w wymiarze artystycznym jak i te związane z propagowaniem kultury i sztuki polskiej. Łącznie w dokumentacji zawarty jest opis aż dziewiętnastu tego typu aktywności w latach 2004-2020. Mają one charakter międzynarodowy i zgodny z obszarem działań Kandydata. Pozwolę sobie za Autorem wskazać moim zdaniem najważniejsze wydarzenia:

2020 US INTRODUCTORY TEACHER TRAINING – ED Training Center – Nowy Jork

2019 PL LEADERSHIP SKILLS – PARP –Warszawa

2015 PL ANIMATION BUSINESS SEMINAR– Media Desk – Warszawa

2015 DE CARTOON BUSINESS – Cartoon – Monachium

2010 BR FILM BUSINESS SCHOOL – Latin America – Rio de Janeiro

2007 PL GENRE & ADAPTATION COURSE – Arista Development – Warszawa

2007 DE INSIGHT OUT – DIGITAL PRODUCTION IN FILM & TV

HFF Academy –Poczdami

2005 DE MEDIA DESIGN PRODUCING – IFS Kolonia
2005 DE COPRODUCTION LEGAL AND FINANCIAL ASPECTS – EPI, Berlin
2005 DE THE TOTAL PROCESS OF DEVELOPING A TV SERIES
Cartoon Masters Creativity, Bremen
2004 PL AUDIOVISUAL TRAINING – Cartoon Forum, Warszawa

Przebieg zatrudnienia Habilitanta

Przebieg zatrudnienia i aktywności zawodowych habilitanta ma charakter ewolucyjny i związany jest z obszarem działań artystycznych, naukowych oraz tych związanych z propagowaniem kultury wizualnej. Jest w dostarczonej dokumentacji opisany bardzo przejrzyście i przedstawia się w sposób następujący;

2019 – 2020 Polska Agencja Rozwoju i Przedsiębiorczości, Ekspert w zakresie wzornictwa przemysłowego
2019 - obecnie Multilingual NYC, Nowy Jork, Chief Curator
2019 - obecnie NYC DOE Citywide Council ELL – Council Member 2019-2021, Nowy Jork
2019 - obecnie Creative Industries Business Center, Nowy Jork, Dyrektor zarządzający i artystyczny
2019 NYC DOE Community Education Council District 14 – Council Member D14, Nowy Jork
2017 – 2019 Festiwal Polskich Teatrów Telewizji, Dyrektor Festiwalu
2018 – 2018 Polska Agencja Inwestycji i Handlu, biuro w Nowym Jorku, Ekspert sektora kreatywnego
2017 – 2020 Program „Poland I Told You So & #NYMediaHub”, Nowy Jork, Chief Curator
2012– 2017 miramey.com Senior Vice President TV/VOD Licensing & Production
2003 – 2012 Adyton International, Członek Zarządu
2000 – 2011 Media Broadcasting Enterprise, Członek Zarządu
1997 – 2002 Adyton Television, Członek Zarządu
1997 Fantasy Film Festival, Współorganizator
1995 – 1999 Intercinema Poland Film Distribution Company, Członek Zarządu
1995 Festiwal Filmów w Międzyzdrojach, Współorganizator
1995 – 1997 Warsaw Network Cinemas, Współwłaściciel i Dyrektor generalny
1994 – 1996 Pierwsze w Polsce Kino Samochodowe, Współwłaściciel i kierownik
1991 – 1994 Teatr Studio, koordynator promocji i reklamy teatru

Całość charakteru zatrudnienia dr. Dariusza Zawislaka wskazuje na stałość jego działań i rozwoju ścieżki kariery zawodowej. Jest dla mnie także świadectwem ciągłości aktywności i elastyczności w dążeniu do budowania związków miejsca zatrudnienia z powierzonymi obowiązkami w kontekście polskiej kultury i sztuki.

Sylwetka artystyczna i aktywności wystawienniczej Habilitanta

Obszar działań artystycznych dr. Dariusza Zawislaka to realizacje z obszaru reżyserii filmowej, działań producenckich, animacji kultury oraz, co szczególnie istotne w kontekście tego przewodu, projektowania graficznego. Całość twórczości jest realizowana zwykle w postaci kompleksowego autorskiego projektu wokół aktywności artystycznych których Habilitant jest pomysłodawcą.

Do ich jakości i wartości merytorycznej odnosić się będę w kolejnej części tej recenzji, budując tym samym tło dla omawianej realizacji habilitacyjnej. Chciałbym jednak ten obszar uporządkować.

W mojej ocenie szczególnie istotne są dokonania związane z jakością, upowszechnianiem oraz charakterem osiągnięć artystycznych w okresie po zamknięciu przewodu doktorskiego w sztukach plastycznych, w zakresie dyscypliny artystycznej sztuki pięknej (zatem okres od kwietnia 2016 roku - data nadania stopnia doktora, do stycznia 2021 roku – data złożenia wniosku w sprawie niniejszego przewodu habilitacyjnego).

W tym czasie dr Dariusz Zawisłak zrealizował cztery, w mojej opinii znaczące, projekty artystyczne związane z charakterem tego postępowania. Aby zobrazować istotny ewolucyjny i ciągły charakter twórczości i działań animacyjnych na polu kultury Habilitanta pozwolę sobie przywołać te z nich, które wydają mi się szczególnie istotne dla niniejszego postępowania bazując na bardzo dobrze przygotowanej dokumentacji w tym obszarze:

2019/2020 Przygotowanie i implementacja komunikacji wizualnej strony www.wybory.us w ramach projektu *Paszport do Polski* współfinansowanym ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

2019 Projekt i implementacja makiety strony internetowej Community Education Council Dystryktu 14 nowojorskiego Departamentu Edukacji <http://www.ccedistrict14.com>

2017/2019 Oprawa graficzna oraz komunikacja wizualna Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji

2016 Happy Birthday Woody Allen & Keep Going – komedia w trzech aktach ISBN : 9788365236692

2014 [iwoody.pl](http://www.iwoody.pl) – wystawa <http://www.iwoody.pl>

2014 Widzialność – wystawa ISBN 9788362256686

2014 Kissing Zone – wystawa

http://www.woodyallen.eu/DECONSTRUCTING_WOODY_ALLEN/KISSING_ZONE.html

2013 Dwie Fazy – wystawa ISBN 9788363594305 – katalog

2013 Terytorium – wystawa ISBN 9788393774005 – katalog

2012 Allen on Broadway – wystawa

2011 Podwórko na Pradze – wystawa ISBN 9788362256044 – katalog

2011 Credit Card Self Portrait – międzynarodowy projekt socjalny i artystyczny <http://www.creditcardselfportrait.com>

2010 Skarby Kultury – wystawa z okazji otwarcia galerii politycznej <http://www.galeriapolityczna.pl>

2009 Balladyna historia ciemniejsza niż otchłań – publikacja WSZ PWN ISBN 9788392073512

Znaczące miejsce w działalności artystycznej Habilitanta zajmuje aktywność w obszarze sztuk filmowych. Pomimo, że po dacie obrony doktoratu nie wskazana została w autoreferacie żadna praca z tego obszaru, w latach 1990 – 2015 Habilitant wykazał aż 14 obrazów, przy których tworzeniu brał aktywny udział jako producent, reżyser, scenograf czy autor scenariusza. Za szczególnie istotne uważam:

2012 HAPPY BIRTHDAY WOODY ALLEN... producent, reżyser, scenograf, scenarzysta, montażysta

2009 BALLADYNA (THE BAIT) producent, reżyser, scenograf, scenarzysta

1994 DRUCIANA PARASOLKA producent, reżyser

1990 TIME OF DREAM producent, reżyser

Działania te były upubliczniane podczas licznych pokazów w kraju i za granicą spośród których najistotniejsze dla niniejszej recenzji to projekcje filmów na Festiwalu Filmowym w Cannes; w 2013 roku *Happy Birthday Woody Allen & Keep Going!* (2012), w 2009 roku *Balladyna* (2009) i w roku 2007 *Oczyma Pokolenia Jana Pawła II* (2007).

Kolejnym znaczącym miejscem upublicznień projekcji filmowych był Festiwal Filmowy Berlinale. Pokazane tam zostały kolejno; w 2014 roku *Happy Birthday Woody Allen & Keep Going!* (2012) w 2010 roku *Balladyna* (2009) oraz 2007 *Oczyma Pokolenia Jana Pawła II* (2007).

Umieściłem w swojej recenzji wykaz tych prezentacji, by oddać charakter i sposób działań związany z upublicznianiem swoich realizacji artystycznych przez Habilitanta, ale także po to by uwypuklić jedną niesłychanie istotną dla jego działań kwestię. Sposobu aktywności i upubliczniania prac. Stanowią one bowiem same w sobie rodzaj interesującego, autorskiego programu, który spaja wszystkie zrealizowane przez niego utwory i nadaje im nową wartość.

Jestem przekonany, że przedstawione w dokumentacji realizacje artystyczne, inicjatywy i aktywności są w pełni wystarczające do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Ponad to noszą w sobie cechy popularyzacji sztuk wizualnych. Zarówno ze względu na prezentacje w Polsce jak i na kontekst promocyjny sztuki polskiej poza granicami kraju.

Ocena dzieła habilitacyjnego

Przedstawione dzieło habilitacyjne pod tytułem *Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku – znak i plakat*, składa się z autoreferatu i zestawu praktycznych prac artystycznych.

Autoreferat dr. Dariusza Zawisłaka jest opracowaniem zawierającym opis drogi i rozwoju aktywności zawodowej oraz praktycznej pracy zgłoszonej jako dzieło habilitacyjne. Publikacja, dostarczona w dokumentacji liczy sobie pięćdziesiąt jeden stron formatu A4. Zawiera wymaganą część odnoszącą się do danych osobowych, spis prac wchodzących w skład dzieła habilitacyjnego, opis ścieżki rozwoju artystycznego i naukowego w okresie związanym z tą recenzją, a więc pomiędzy otrzymaniem stopnia doktora a otwarciem przewodu habilitacyjnego, kontekst działań dydaktycznych Autora oraz opis aktywności popularyzatorskich na polu sztuki.

Analizując tę część należy zauważyć, iż tekst składa się z czterech głównych obszarów tematycznych:

- Dane osobowe, w którym Autor dokonuje przedstawienia swoich danych biograficznych (odpis dyplomu otrzymania stopnia doktora został umieszczony w dokumentacji osobno).
- Omówienie osiągnięcia artystycznego stanowiącego materiał przedstawiony jako dzieło spełniające wymogi realizacji habilitacyjnej.
- Informacje o wykazywaniu się aktywnością naukową i artystyczną, gdzie Habilitant omawia swoje aktywności we wskazanym zakresie układając je w sposób uporządkowany w odniesieniu do zdarzeń i partnerów instytucjonalnych z którymi współpracował.
- Informacje o osiągnięciach popularyzatorskich i organizacyjnych.

Całość autoreferatu jest opracowaniem merytorycznym i starannie przygotowanym. Oceniam go pozytywnie.

Na jego podstawie można wnioskować o spójnym charakterze działalności Autora.

Należy stwierdzić, że przedłożone przez dr. Dariusza Zawislaka opracowanie spełnia wymogi autoreferatu towarzyszącego przewodowi habilitacyjnemu i dostarcza recenzentowi niezbędnej wiedzy związanej zarówno z samym Habilitantem, jego aktywnościami na polu sztuki i działalności artystycznej, a co najważniejsze na temat samego dzieła aspirującego do spełnienia warunków stawianych realizacji habilitacyjnej.

Tu chciałbym posłużyć się fragmentem Autoreferatu i zacytować Autora, który moim zdaniem bardzo przejrzyście wyprowadza genezę powstania realizacji, która finalnie stała się dziełem habilitacyjnym (tekst napisany w oryginale w trzeciej osobie).

Popularyzuje polską naukę i sztukę w USA jako kurator projektu „Poland I Told You So!” oraz inicjator #NYMediaHub'u. W roku 2018 obejmuje funkcję Dyrektora Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku organizowanego pod patronatem Marszałka Senatu RP i Konsula Generalnego RP. Gala rozdania nagród festiwalu odbywa się w Senacie RP w Warszawie. Formy komunikacji wizualnej festiwalu – znak i plakat zamieszczone w załączniku nr. 2 stanowiące oryginalne osiągnięcie projektowe i artystyczne są podstawą wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dzieła uznane przez Autora jako wchodzące w skład osiągnięcia artystycznego wskazanego jako dzieło habilitacyjne to wspomniany już projekt *Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku – znak i plakat.*

Zatem realizacją aspirującą do miana dzieła habilitacyjnego jest oprawa wizualna Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku. Ten autorski projekt Habilitanta stał się więc kontekstem dla stworzenia dzieła plastycznego, które dopełniłoby stronę organizacyjną i same projekcje filmowe. Organizatorzy festiwalu, jak pisze Habilitant, uzyskali zgodę na wykorzystanie identyfikacji wizualnej Programu Wieloletniego *Niepodległa*. Charakter festiwalu wpisywał się bowiem w obchody setnej rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę. To szczególnie istotne, bo w moim rozumieniu działania twórczego w obrębie tej realizacji Autor musiał odnieść się i wpisać w z góry ustalone układy barw, sekwencji, zasad kompozycyjnych oraz treści. Jednak mam poczucie, że to właśnie „wpisanie się” nie było jedynie odtwórczym działaniem powielającym gotowe schematy.

Analizując samą pracę miałem poczucie, że celowe upraszczanie i wprowadzenie pewnej naiwności formalnej ma swoje głębokie uzasadnienie.

Otóż tematem festiwalu jest teatr telewizji.

Kwestia w Polsce, zarówno w obszarze telewizji jak i teatru, absolutnie symboliczna.

Odnosząca się raczej do sukcesów tej formy twórczości w drugiej połowie ubiegłego wieku.

Nie jestem historykiem teatru ani mediów w Polsce, ale myślę że okres największego rozwoju tego nurtu przypada na lata '70te XX wieku do początków wieku XXI.

Czemu o tym pisze? Gdyż wydaje mi się, że zastosowane przez pana dr Zawislaka autorskie podejście do znaku graficznego, formy trzcionki, te wspomniane uproszczenia choćby w doborze barw, są świadomym i twórczym wyborem nawiązującym do historii i tradycji obszaru teatru telewizji.

Drugim wątkiem w przedstawionym dziele habilitacyjnym jest logo. Habilitant dokładnie w swoim autoreferacie i samym opisie odnosi się do decyzji artystycznych i formalnych stojących za takim właśnie doбором elementów. Znowu znajduję tu odniesienie zarówno do tradycji podejmowanego tematu jak i do tego co moim zdaniem szczególnie istotne, formatu ekranu telewizora.

W dzisiejszych czasach dominują ekrany, których proporcja boku przesuwana się w stronę proporcji panoramicznych orientując obraz w poziomie. Podobnie zresztą jak większość realnie istniejących scen teatralnych.

Teatr telewizyjny to jednak trochę inne proporcje, bardziej zbliżone do kwadratu niż poziomej panoramy. Zdaje się tą zmianę wyczuwać Autor komponując swój znak i układ w pionowym układzie kadru i myśląc o formacie swoich realizacji w odniesieniu do tradycji prezentacji twórczości graficznej istniejącej w przestrzeni miejskiej, plakatu. Zwykle pionowo zorientowanej płaszczyzny.

W załączonych materiałach znalazłem wiele przykładów fotografii dokumentujących zrealizowane plakaty stanowiące elementy dzieła habilitacyjnego w przestrzeniach miejskich właśnie. Są one również zorientowane pionowo. Nawiązują więc do tradycji prezentacji tego typu medium (choć istnieją w pracy przykłady zastosowania znaku w ramach kompozycji poziomych).

Uszanowanie i wyczuwanie tego kontekstu. Rozumienie go nie tylko w odniesieniu do dwuwymiarowej płaszczyzny, ale także do realnej przestrzeni w trzech wymiarach do której Autor nawiązuje, odbieram bardzo pozytywnie. Znajduję tu odniesienie do przestrzeni trójwymiarowej sceny teatralnej zredukowanej do dwuwymiarowego ekranu telewizora.

Chciałbym przywołać jako tło dla tych rozważań nad znaczeniem przestrzeni w kontekście teatru, filmu, ekranu i towarzyszących im elementów plastycznych projekt przestrzennej formy, nagrody *Złotej Maski*, zaprojektowanej przez Krystiana Jarnuszkiewicza. Wyróżnienia dla najpopularniejszego aktora telewizyjnego. Ten obiekt, forma rzeźbiarska, ze względu na użyte środki plastyczne i interpretacje zjawiska telewizji wydaje mi się cennym odniesieniem w kontekście twórczego myślenia o zjawisku form filmowo teatralnych emitowanych na szklanym ekranie. Wspominam o tym również dlatego, że Autor tak pisze w swoim autoreferacie odnosząc się do logo:

Na konstrukcję znaku składa się granatowy okrąg, będący odniesieniem wizualnym do globu objętego białą-czerwoną wstęgą, w który wpisane są dwa profile masek. Granatowa o ostrych krawędziach symbolizuje współczesnych amerykańskich odbiorców przekazu cyfrowego, a czerwona sceniczna o zaokrąglonych krawędziach odwołuje się do polskich twórców teatralnych.

Trzeci wreszcie element odnoszący się do przedstawionej pracy, który chciałbym poruszyć w tej recenzji to projekt plakatu. W znaczącej mierze posługujący się ujęciem fotograficznym jako podstawowym materiałem wizualnym.

Plakat został wykonany na podstawie fotografii barwnej, z jednego ujęcia. Autor tak definiuje plastyczne użyte w tej realizacji:

Pole obrazowe w formacie prostokąta pionowego. Kompozycja prosta, otwarta, przedstawia portret młodej dziewczyny o wyraźnie słowiańskim typie urody, obserwującej przestrzeń poza polem obrazu. Zarówno oprawki okularów jak i horyzontalne jaskrawe barwne pasy

nawiązują do polskich symboli narodowych. Natomiast czerń jak i emocje postaci zogniskowane na niewidocznym zjawisku wskazują na skupienie i tajemnicę związaną z pierwszym zachwytem, mające na celu wzbudzenie samoistnego zainteresowania odbiorcy i skierowania uwagi na objaśnienia przedstawione kontrastową białą typografią. Światło sztuczne, ciepłe wydobywa postać z mroku. Poprzez swoją formę podkreśla jednocześnie technologiczną nowoczesność przestrzeni, w której znalazła się osoba.

Zatem świadome dobranie elementów nie dotyczy tylko odniesień do przestrzeni, ale także samego udziału składowych obrazu zrealizowanych przy użyciu aparatu fotograficznego. Medium mającego właściwości mimetycznego przekładania trójwymiarowego świata widzialnego na dwuwymiarową płaszczyznę. Podobnie jak kamera realizująca nagranie do filmu czy teatru telewizji. Zatem w wymiarze znaczeniowym i formalnym oba te obszary się przenikają.

W formalnym, na poziomie rejestracji, dosłowności przekazu połączonej z selektywnością narracji wynikającej z zagadnienia kadru, w wymiarze znaczeniowym zaś odnosząc się do obszarów kreacji przestrzeni wyobrażonej. Sceny teatru telewizji prezentującego wyreżyserowane widowisko i fotografii w sposób oczywisty uwieczniającej wykreowaną i dopracowaną wizualnie sytuację przestrzenną.

Trzeba zwrócić także uwagę na fakt, że w pracy opisane są metody implementacji przedstawionego projektu. Jest to dla mnie tym bardziej istotne, że spełniony zostaje aspekt umiędzynarodowienia kultury i sztuki polskiej poza granicami kraju.

Mimo iż nie jest to bezpośredni argument związany z obszarem wizualnym wydaje mi się w tej recenzji szalenie istotny, tym bardziej, że podkreśla wskazaną wcześniej właściwość całościowego i autorskiego ujęcia realizowanych przez dr. Zawisłaka projektów.

Jest to bowiem działanie artystyczne, które służy pewnej sprawie. Kwestii, której inicjatorem jest sam Habilitant, dyrektor wspomnianego festiwalu. Nie powinno się zatem oceniać przedstawionej pracy graficznej jako rodzaj zlecenia komercyjnego dla obcego podmiotu. To raczej kompleksowe autorskie działanie, które w mojej ocenie dodaje wartości samemu utworowi plastycznemu.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna Habilitanta

Działalność organizacyjna Habilitanta wydaje się być bardzo obszerna. Na podstawie dostarczonej dokumentacji można stwierdzić, że od wielu lat dr Dariusz Zawisłak aktywnie działa na rzecz popularyzacji polskiej kultury, sztuki i języka na terenie Stanów Zjednoczonych, ale także podejmuje działania mające na celu umożliwienie mu aktywnej dydaktyki w obszarze sztuki.

By wskazać na najbardziej znaczące osiągnięcia Habilitanta w tym obszarze (po dacie obrony doktoratu) należałoby wymienić:

2018 - rozpoczęcie badań nad edukacją dwujęzyczną w nowojorskim systemie edukacji publicznej.

2019 - wybór na członka metropolitalnego ciała doradczego Kanclerza nowojorskiego departamentu edukacji (NYC Department of Education Citywide Council on English Language Learners CCELL).

2020 - przedłożenie komisji CCELL raportu dotyczącego polskich uczniów w szkolnictwie amerykańskim.

2020 - uzyskanie pierwszego certyfikatu uprawniającego do pracy w nowojorskich szkołach publicznych w klasach K-12

2020 - uzupełnienie dokumentacji uprawniającej do wykonywania pracy nauczyciela zastępczego w nowojorskich szkołach publicznych w dziedzinie sztuki, zarządzania, języka polskiego oraz kształcenia zintegrowanego.

Dodatkowo warto wskazać że Kandydat inicjuje stosowne działania celem ułatwienia dostępu do bezpłatnej publicznej edukacji polskojęzycznej w szkołach amerykańskich oraz włączenia języka polskiego w proces komunikacji departamentu edukacji z Polonią mieszkającą w Nowym Jorku. Co ważne równolegle jest organizatorem nowojorskiego Multilingual Forum integrującego liderów edukacji wielojęzycznej.

Konkluzja

Jak wynika z przedstawionej dokumentacji, proces kształcenia i doskonalenia własnej wiedzy i umiejętności w zakresie sztuki czynią z Habilitanta dobrze przygotowanego twórcę i pracownika nauki. Osiągnięcia artystyczne i popularyzatorskie pana dr Dariusza Zawislaka stanowią, wraz z aktywnościami związanymi z ich upublicznianiem i umiędzynarodowieniem, znaczący wkład w dyscyplinę sztuki. W mojej opinii zarówno osiągnięcia artystyczne i popularyzatorskie dr Dariusza Zawislaka, jak i dzieło artystyczne pod tytułem *Formy komunikacji wizualnej Festiwalu Polskich Teatrów Telewizji w Nowym Jorku - znak i plakat* wskazane jako dzieło habilitacyjne spełniają wymagania określone w art. 219 ust.1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. DZ.U. z 2021r poz. 478 ze zm.). Tym samym popieram wniosek o nadanie panu dr. Dariuszowi Zawislakowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.
